

ALLIKKA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

3/2000

ÄLLIKKÄ

- LIPPUKUNTALEHTI -

28 vuosikerta

JULKAISIJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

<http://www.lpk.partio.fi/lpkaku/>

Kalevan Karhut toimisto
Vainolankatu 26, 33500 Tampere
puh. (03) 255 3474
Avoimna tiistaisin klo 18-19

PAINOPAIKKA

Tampereen ev. lut. srk / monistus

Tässä numerossa:

- 3 Ä-tervehdys
- 4 Epäkaupallisia tiedotteita
- 5 Suurjuhla
- 6 Kesäleiri
- 8 Amerikan matka
- 17 Taula
- 21 Silppusäkki
- 22 Virkailijat
- 23 Vartiot ja laumat
- 23 Kalevan Karhut netissä

Ä-toimitus:

Päätoimittaja

Juha Pietilä
040-7267030

Toimittajat

Timo Bredenberg, Alvin Kramer, Vili Nissinen, Minna Hännikäinen, Sirpa Jern

Kansi

Markus Wirta

ÄLLIKKÄ

A-TERVEHDYS

Jotenkin sitä on ollut aina siinä uskossa, että partio toiminta on kesällä hiljaisempaa kuin muuten; ihmiset ovat lomilla eikä kukaan harrasta mitään muuta kuin eiminkään tekemistä. Olen ilmeisesti ollut väärässä, sillä jonkun on täytynyt tehdä jotain kun Ällikästäkin tuli selvästi alkuvuoden numeroita paksumpi.

Kesän luonteeseen kuulu se, että aikaa on paljon ja voi tehdä enemmän isompia juttuja, kuten leirejä ja vaelluksia, kun taas nyt koulun alettua täytyy toimintaa tiivistää ja keskittyä pienempiin kokonaisuuksiin. Asioiden jakaminen pienempiin kokonaisuuksiin on mielestäni oppimisen kannalta (tuleva opettaja puhuu...) parempi, kun taas kerratessa suuremmat jutut ovat tärkeitä.

Pääsemmekö siis siihen lopputulokseen, että partiossa talvella opetellaan uutta ja kesällä kertaillaan? Emme aivan. Partio on elämäntapa jossa uuden oppimista ja vanhojen taitojen kehittämistä tapahtuu koko ajan. Vain harva asia on sellainen että siinä voi joskus sanoa olevansa täydellinen. Lähes aina on parantamisen varaa.

Nyt siis vain tarmolla syksyn toiminnan kimppuun.

Juhis

ÄLLIKÄ

Tiedotteita

Johtajaneuvosto kokoontuu syksyllä joka kuun toinen sunnuntai, eli 10.9., 8.10., 12.11., 10.12. ja 14.1. klo 15 toimistolla.

Kalevan Karhujen Säntömääräinen syyskokous on sunnuntaina 19.11. klo 15 toimistolla.

Äitikerhon syyskauden ensimmäinen kokous on Kalevan kirkolla 18.9 klo 19. Kaikkien Kalevan Karhujen, erityisesti sudenpentujen, äitien toivotaan osallistuvan. Tuokaa mukana paljon uusia ideoita toiminnan kehittämiseksi.

Loka - marras -joulukuusa metsästetään markkoja perinteiseen tapaan myymällä joulu- ja partiotuotteita. Suositeltavaa olisi hankkia joltakin firmalta joulukorttitilaus Karhujen Hyväksi.

Karhupennut tekevät retken Julkujärvelle 14.-15.10.

Koko perheen musiikkihartaus **Kasukka-messu** on tiistaina 28.11. klo 18 Kalevan kirkon alasalissa.

SUURJUHLA!!!

PARTION OLI TAAS AIKA TÄYTTÄÄ 100 VUOTTA JA SITÄ SITTEN JUHLITTIIN HELSINGISSÄ.

LIPPUKUNTA NIMELTÄ KALEVAN KARHUT PÄÄTTI LÄHTEÄ SINNE JUHLIMAAN. LÄHTIJÖITÄ OLI N. 20 KARHUNPENTUA, 3 VARTIOLAISTA, 3 VARTION JOHTAJAA JA LAUMANJOHTAJIA JOKSEENKIN SAMAN VERRAN.

JUHLAJUNALLA LÄHDETTIIN HESAA. OLI HIEMAN AHDASTA. HESASSA MAJOITUIMME ERÄALLE KOULULLE. SAMAN PÄIVÄN OHJELMANA OLI ILTANUOTIO JA SITÄ ENNEN ITSE VALITSEMAMME AKTIVITEETIT. TÄSTÄ SAAT ITSE PÄATELLÄ, MINKÄ AKTIVITEETIN VALITSIMME: "HEI, HEI, HEVOSENKENKÄ AJAA METROLLA..." ILTANUOTIOLLA OLI JOKSEENKIN HUONO PAIKAN VALINTA, SILLÄ ROCK-BILEITTEN JÄLKEEN JÄLKEEN "ILOPILLERI" -PORUKKAA RIITTÄÄ.

SEURAAVANA PÄIVÄNÄ OLIKIN IHANA PARTIOPARAATI. KOKOONNUTTIIN EDUSKUNTATALON ETEEN, JOSSA JAETTIIN KUNNIAMERKIT. VJ TIMO BEE SAI LOUHISUDENSOLJEN. SIELTÄ MARSSITTIIN STADIONILLE, JOSSA TARJOILTII JUHLA LOUNAS. JUHLALOUNAS SISÄLSI SAARIOISTEN KANAHAMPURILAISEN, JOGURTIN, TRIPIN JA MANDARIININ. NO EI OIKEIN MAHAA TÄYTTÄNYT. PARIN AALLON JA ESITYKSEN JÄLKEEN LÄHDETTIIN TAKAISIN KOTIIN.

JUNAAAN PÄÄSTYÄMME HUOMASIMME, ETTÄ OLI VIELÄ AHTAAMPAA KUIN EDELLISESSÄ JUNASSA. SIELLÄ SITTEEN ISTUTTIIN VAUNUJEN VÄLIKÖISSÄ, JOISSA SAATTOI OLLA JOPA 11 IHMISTÄ. ITSE ISTUIN VESSAVÄLIKÖSSÄ JA LÄMMINTÄ OLI. HUUMAAVAT 1 H 30 MIN JUNASSA ISTUMISTA ON KOKEMUS!

ALVIN

ÄLLIKÄ

The Kesäleiri 13.-18-6.2000

" Hei, Minä olen Tatun, äiti tarvitaanko täällä kyytiä?"

" Hei! Tuu ny multa kysyyn! Kysy joltain pojalta ei me tiedetä."

Reipashenkisen Partiopoikalippukunta Kalevan Karhujen kesäleiri alkoi tuulisena tiistaina kololta kello 17.00. Pojilla ensimmäisen päivän ohjelmaan kuului siirtyminen leiripaikalle Saarijärvelle, ja siellä Niger-telttojen pystytys.

Raskaan raadannan jälkeen pojille kuului oikeutetusti yösauna. Me vain huolehdimme ruuat oikeille paikoille ja pystytimme kevyessä kesätuulessa keittiökatoksen, siistimme ympäristöä, siivosimme kämpän ja tarjoilimme iltapalan. "Se päivä oli iloinen vaan nyt se on jo eilinen."

Keskiviikko aamu valkeni ja pojat saapuivat iloisesti kirmaten aamupalalle ehkä tunnin sovitusta ajasta myöhässä. Nöyrinä keittiön täteinä pidimme mannapuuron lämpöisenä välittämättä myöhästymisestä juuri ollenkaan. Pidemmän suunnittelun jälkeen pojat päättivät toteuttaa päivän ohjelman. Luontoa kunnioittaen ja jäljet siivoten pojat saivat aikaan mitä hienoimmat ja käyttökelpoisimmat jousipyssyt. Robin Hoodkin olisi kateellinen! Päivän kruunasi yhden leirin johtajan saapuminen leiriin seuraalaisineen. Illalla koko leiri suoritti suomalais-ugrilaisia kulttinenoja monta tuntia ja ennen nukkumista paistettiin plättyjä. Saunomistamme säesti a-pi-na-or-kes-te-rii aarniometsän suojassa harjoitteli. Me vain hääräiltiin keittiössä, huolehdimme hygieniasta ja siivosimme jälkiä. "Se päivä oli iloinen vaan nyt se on jo eilinen."

ÄLLIKÄ

Torstaina soi torvisoitto aamupalalle. Pojat saapuivat enemmän kuin akateemisen vartin myöhässä. Leirin rankka ohjelma oli uuvuttanut muutaman pojan täysin. Silmät eivät meinanneet pysyä auki ja pieni tuulen vire piti tärinää yllä. Päivän aikana valmistauduttiin haikille ja matkaan päästiin lähtemään myöhään iltapäivällä. Urheiluhenkisenä partiopoikalippukuntana pojat valitsivat pidemmän reitin eli kävelivät teitä pitkin yöras-tille. Haikilla luonnosta pidettiin huolta, suoritettiin metsänhoidollista karsintaa ja a-pi-na-or-kes-te-ri esiintyi muille metsän eläimille. Me vain löhöttiin riippukeinussa, torkuttiin vällyjen välissä ja syötiin miehisiä määriä karamelliä. Laiskottelun lomassa saimme aikaiseksi vain päivän ruuat ja haikkieväät. Il-lan aikana joku kumma vierailija pinosi puut paikalleen ja sii-vosi kämpän. "Se päivä oli iloinen vaan nyt se on jo eilinen."

Perjantaina herättiin kun kerettiin. Ahkerasti pojat ryntäilivät pitkin metsiä ja opiskelivat ja nauttivat luonnon ihmeistä käy-tännön taitoja unohtamatta. Me vain puhdistauduimme henki-sesi ja ruumillisesti omaa kesäleiriämme varten. Kohti Valkijär-veä pääsimme lähtemään ajoissa, sillä kokeneen Saarijärven kävijän suuntavaisto ei pettänyt. "Se päivä oli iloinen vaan nyt se on jo eilinen."

Viikon lopun ajan pojat kehittivät itseään ihmisinä, rakastivat ja suojelivat sekä auttoivat ja palvelivat kuten koko leirin ajan. "Ja siellä kaikilla oli niin mukavaa oi jospa oisit ollut mukana!"

Kiittäen ja nöyristellen Minna ja Sirpa

ÄLLIKÄ

FINNISH AMERICAN SCOUT EXCHANGE

Alkusanat:

Laiska kun olen, nappasin tämän jutun päiväkirjastani, joka kulkee työnimellä Konttoripunkkarin hiljaista elämää (vrt. Le-vymogulin hiljaista elämää). Osio on kirjoitettu matkan jälkeen hyvin lyhyiden muistiinpanojen pohjalta. Asennoitukaa siis sen mukaan.

Kiitokset Timolle, joka laajensi näkökulmaa kirjoittamalla melonnasta.

Juhis

22.7. Lauantai

Aamu seitsemältä lähdimme Tatun, Piian ja Tuulin kanssa Tatun isän kyydissä kohti Seutulaa. Pari tuntia myöhemmin koko ryhmä oli koossa lentokentällä: edellämäinittujen lisäksi Minna, Heini, Kake, Jenni, Noora, Aino, Timo ja Elisa.

Turvatarkastuksesta selvisimme - vastoin kaikkia odotuksiani - hyvin. Ainoastaan taskussani ollutta huuliharppua hiukan ihmeteltiin. Matka oli pitkä, mutta sujui hyvin - mitä nyt Tuuli hukkaili hieman tavaroitaan.

Vaihdettuamme konetta Tukholmassa ja Keflavikissa (Islannin kansainvälinen lentokenttä) saavuimme Minneapolisiin. Lasi-seinän takaa näimme jo Mikon ja osan isännistämme. Pienen paperisodan jälkeen pääsimme seinän toiselle puolelle. Kaikista varotoimista huolimatta myös matka tavaramme tulivat perille - mukaan lukien Tuulin passi ja lentoliput. Tony Orman puhui meille jotain, mistä en ymmärtänyt juuri mitään. Sen jälkeen talsimme autohalliin, jossa oli isoja autoja.

Matkasimme tovin eräälle huoltoasemalle, jossa meidät jaettiin perheisiin. Päädyin Kaken seurassa Meyerseille, joiden pihaan meidät jätettiin tovi myöhemmin. Perheeseen kuului isä Tom, äiti Sue, pojat John ja James, sekä koira Pepper.

ÄLKKÄ

Vastaanotto oli lämmin: saimme iltapalaa ja pääsimme nukkumaan paikallista aikaa klo 23. Uni maittoikin; olihan päivä venähtänyt 27 tuntiseksi.

23.7 Sunnuntai

James lähti aamulla leirille, joka vastasi ymmärtääkseni Suomen VJ-kurssia. Menimme Kaken kanssa tutkailemaan leiri-paikkaa, joka vastasi laadultaan seurakunnan leirikeskusta kotimaassa ja sijaitsi maantien välittömässä läheisyydessä.

Leiriltä palattuamme lähdimme tutustumaan Duluthiin, joka osoittautui jonkin verran Tamperetta pienemmäksi kaupungiksi. Kävimme näkötorjissa, mistä käsin kaupungista sai hyvän yleiskuvan. Seuraavana oli vuorossa satama ja eräs meriaiheinen museo. Söimme lounasta erään massiivisen nostosillan kupeessa sijainneessa ravintolassa. 7 taalaa mak-savat "voileivät", joita tilatessa kysytään millaiset perunat haluaa, ovat muuten aika isoja.

Ennen asunnolle palaamista kävimme vielä Duluthbag-nimisessä retkeilykaupassa. Totesimme Suunnon kompassien olevan kovassa huudossa myös USA:ssa.

Tatu, Timo ja mikko bunkkasivat Tony Ormanin luona. Ormanin isällä oli talo järven rannalla, missä meille järjestettiin grilli-juhlat. Hampurilaisia ja hotdodgeja tuli syötyä paljon. Jälkiruu-aksi oli jäätelöä ja bananasplitin (kirjoitetaanhan se noin?) teko-ohjeet saa nykyään Mikolta.

24.7. Maanantai

Mikko, tatu ja Timo tulivat hakemaan minua ja Kakca aamupäivällä ja lähdimme shoppailemaan. Kävimme mallissa, eli suu-ressa erilaisten kauppojen keskittymässä. Keskustassa kävimme mm. armeijan ylijäämäkaupassa ja divarissa, joka oli kooltaan jossain Pellervon sivukirjaston ja Metson välissä. Valitettavasti minut revittiin sieltä pois juuri kun olin löytänyt matematiikkahyllyn.

shoppailusta käteen jäi Ramonesmania-levy ja jalkoihin Converse Allstar -koristossut. Täytyy myöntää, että shoppailu ei ole minua varten: sen verran paljon jalkoja illalla pakotti.

ÄLKKÄ

25.7. Tiistai

Sue vei minut ja Kaken aamupäivällä takaisin divariin, jossa kävimme jo eilen. Tälläkertaa käteeni jäi mielenkiintoinen teos differentiaaliyhtälöistä.

Iltapäivällä oli koko ryhmämme koossa ensimmäistä kertaa huoltoaseman jälkeen. Kävimme partioleirillä ja näkötornissa, jotka olinkin jo nähnyt. Illalla oli grillijuhlantapainen paikallisella partiotoimistolla. Ohjelmassa oli vieraskielistä puhetta; ihmiset ilmeisesti esittelivät itseään ja toisiaan. Myös meidän piti esitellä itsemme.

26.7. Keskiviikko

Aamu alkoi aikaisin. Ajelimme koulubussilla vanhalle rautakaivokselle. Katselimme tovin näyttelyä maanpinnalla, jonka jälkeen menimme hissillä alakertaan. 700 m syvyydessä ajelimme junantapaisella vähän matkan päähän, missä meille esiteltiin kaivoksen toimintaa. En ymmärtänyt juuri mitään.

Söimme lounasta (turhan niukkaa) paikallisen rotary-klubin vieraina. Jälleen puheita ulkomaankielellä.

Matka jatkui seuraavalle rautakaivokselle. Tälläkertaa kyseessä oli toiminnassa oleva avolouhos. Koneet olivat suuria ja niin oli monttukin.

Klertoajelun jälkeen eksyin jostain syystä poikien kanssa shoppailemaan.

27.7. Torstai

Päivän aluksi matkasimme Two Harbors -nimiseen pikkukaupunkiin. Kaunis paikka, mutta ei paljoakaan annettavaa minulle.

Lounas nautitaan piknikin muodossa. Tämä selvisi minulle ja Kakelle vasta piknikin kohteena olleen kansallispuiston parkki-paikalla. Onneksi muilla oli ruokaa mukana amerikkalaisia määriä, eli niin että riittää ja vähän enemmänkin. Paikka oli luonnonkaunis turistiryssä. Vesiputous oli hieno, mutta liian lähellä valtatieä.

ALUKKA

Ennen paluuta Duluthiin vierailimme eräässä vanhassa majakassa, joka esiteltiin meille. En luonnollisesti ymmärtänyt juuri mitään.

Illalla lainasimme kaken kanssa Meyereiltä fillareita ja lähdimme amerikkalaisia säilyttämään. Polkupyörä on Duluthin omakotialueilla näemmä rinnastettavissa lentäväänlautaseen kumallisuutensa osalta.

Amerikkalaisen jalkapallon heittämistäkin harjoittelimme. Uko-mattoman paljon fysiikkaa siihenkin liittyy...

28.7. Perjantai

Aamulla meidät vietiin suurelle nurmialueelle, jossa oli määrä järjestää Rendezvous, eli eräänlainen live-roolipeli, missä kaikki oli (tai ainakin piti olla) kuin 1700-luvulla. Päivä meni lähinnä rakennelmia tehdessä, muihin rakennelmiin tutustuessa, sekä kanapataa (tai vastaavaa) nuotiolla laittaessa. Illalla pelasimme korttia paikallisen (?) nuorison kanssa.

29.7. Lauantai

Rendezvous jatkui. samoin auringon paiste. Poltin itseni pahoihin.

Aamulla oli viralliset avajaiset, joissa kannoimme lippuja. Sen jälkeen pyörimme tovin kojuissa, joissa kauppiaat möivät ja vaihtoivat kaikkea turkiksista alkaen. Kaken kuksasta oltiin kuulemma perin kiinnostuneita, mutta kauppiaiden harmiksi se ei ollut kaupan.

Harrastimme myös muita aktiviteettejä, kuten tomahavkin ja erillisellä kädenjatkekepillä varustettujen keihäiden heittoja. Lounaaksi oli kalkkunaa.

Aterian jälkeen jätimme paikan. Muistoksi minulle jäi koru kaulaan ja suuri hakaneula rotsiin. Matkasimme kohti Basea, melontatukikohtaa. Matka oli pitkä, mutta tekemisen arvoinen, sillä illalla pääsin saunaan ja näin pitkästä aikaa luonnossa lippukunnanjohtaja Mika Niemisen.

ÄLKKÄ

30.7. Sunnuntai

Päivän ohjelmassa oli tutustuminen Elyyn. Kävimme eräässä susikeskuksessa, minkä jälkeen lähdimme keskustaan. Käytyämme Mikan, Iirin, Kaken ja Mikon kanssa syömässä paikallisessa ravitsemusliikkeessä kiertelimme eräkaupoissa, joita oli niin että riitti. Jokavuotisilla Blueberryfesteilläkin kävimme ja Baseen palatessa ostamassa koko poppoolle melat. Illan ohjelmassa oli pakkailua ja tietysti sauna.

Melonta

Maanantai 31.7

Oli aamu kun joukko karhuja ja kasuja keräilivät kampeitaan melontaretkeä varten ja fiilikset olivat "kybällä". Olimme jo olleet tätä ennen melontakeskuksessa pari päivää valmistautumassa tulevaa koetusta varten. Porukka oli jaettu kahteen osaan. Toisessa ryhmässä oli kuusi ja toisessa ryhmässä yhdeksän jäsentä.

Oppaina toimivat Mika, Iiri ja Mikko. Melonnassa kuten sodassakin tulee menetyksiä mm. silmälasit, hammasharja, pari juomapulloa ja joidakin muita esineitä unohtui / lensi järveen.

Emme aluksi meinanneet löytää yöpymispaikkaa ruuhkan vuoksi joten meloimme hieman enemmän ensimmäisenä päivänä kuin alku suunnitelmien mukaan oli tarkoitus. Löysimme kuitenkin paikan, jossa ei ollut juuri ketään alueella oli nimittäin nähty karhu edellisenä päivänä! Uskaltauduimme kuitenkin alueelle ja ainoastaan pari maaoravaa olivat ilona / harmina.

Joka ilta oli nostettava ruuat ym. tuoksuvat esineet puuhun ja niinpä melkein kaikki kiskoivat pakkauksia ylös.

Yöllä oli mahtava ukkosmyrsky, jonka siniset salamet halkoivat taivaita ja sade piiskasi vasten telttojen liepeitä.

ÄLUKKA

Tiistai 1.8

Heräsimme jo viideltä mutta sateen takia päätimme jatkaa uniamme peräti kuuteen! Söimme herkullista aamupalaa joka sisälsi muistaakseni jotain peanut butter nimistä levitettä ja lisukkeeksi hieman hilloa.

Meloimme ahkerasti järvireittejä pitkin punk-musiikin tahdittamana ja niinpä saavuimme noin yhden tienoilla yöpymispaikalle.

Melonnan jälkeen pulahdimme kristallinkirkkaaseen lämpimään järvi-
veteen kengät jalassa ja pesimme ihoeritteet (lausu: hiet) pois.

Keskiviikko 2.8.

Paddle, paddle, paddle portage, portage, portage! Eli tiukkaa melo-
mista ja portaasien ylitystä.

Torstai 3.8.

Melottuamme jälleen päivittäisen osuutemme majoituimme myrskyn
tuhoamalle Järven rannalle. Järvellä oli myös metsänvartijan ja hänen
vaimonsa asumus, joka oli suomalaisten rakentama ja joka oli säilynyt
kyseisen myrskyn ehjänä. Metsänvartija ei kuitenkaan ollut paikalla
kun menimme paikan päälle. Taloa oli hoitamassa pari ystävällistä
setää, jotka kertoivatkin mielellään hieman paikan historiasta.

Perjantai 4.8.

Meloimme hieman vähemmän kuin meidän olisi pitänyt ja niinpä
jäimme sameavetisen järven rannalle. Ilta meni paukkujyviä (sano: pop
corn) paistellessa. Mika lausui myös muutamia runoja, jota näistä hie-
noista paikoista oli kirjoitettu.

Lauantai 5.8.

Paddle, paddle, paddle portage, portage, portage!

ÄLKKÄ

Sunnuntai 6.8.

Aamulla syötyämme aamupalan löysimme roskasäkistä pöllämystyneen otuksen, joka taisi olla jonkinlainen myyrä.

Lähdimme melomaan kohti melotakeskusta ja ainoastaan pieni vasta tuuli häittäsi etenemistämme. Pääsimme kuitenkin perille, jossa purimme ja palautimme varusteemme.

Illalla oli sitten melojien yhteinen tapaaminen eli randezvous jossa amerikkalaiset ystävämme esittivät vessahuumorin aatelistaa. Me tyydyimme vain laulamaan jonka jälkeen kasut päästivät jo reissun aikana moneen kertaan kuullun "baby loon" huutonsa ilmoille.

Timo Bee

7.8. Maanantai

Pitkästä aikaa perheessä. Nukun pitkään, sillä 86 mailin jälkeen on hiukan raukea olo. Kake sairastui eilen hieman, joten tänään ei tule juuri kommunikointia kuin englanniksi.

Tein aikani kuluksi kävelylenkin naapurustoon ja pyörähdin huoltoasemalla ostamassa pullon Mountain Dewta. Huoltoaseman pitäjä kuunteli aksenttiani ja kysyi olenko saksasta...

Kävelyn jälkeen luin sanomalehteä ja otin iltapäivänokoset. Heräsin kun James tuli hakemaan syömään. Loppuilta kului TV:n edessä. Mm. Simpsonit tuli katsottua.

8.8. Tiistai

Päivä alkoi satamaristeilyllä. Paikalle olivat saapuneet Kakea lukuun ottamatta kaikki Duluthissa bunkanneet seurueestamme, sekä isäntämme.

Risteilyn jälkeen pyörin hetken kaupoissa Ormanin asukkien kanssa ja menimme sitten merimuseoon, jossa olinkin jo käynyt.

Kävin syömässä päivällistä Ormaneilla, minkä jälkeen menimme Mikon, Tomin ja Suen kanssa baseball-matsiin, jonka Duluth Superior Dukese voitti niukasti viimeisen vuoron harha-

ÄLKKÄ

heitolla. Täytyy todeta ettei baseball ole suomalaisen serkkunsa veroinen laji: hyvät lyöjät ratkaisevat liikaa.

9.8. Keskiviikko

Oli aika hyvästellä Meyerit. Mukava perhe pakko myöntää. Meillä oli koko ryhmän yhteinen aamupala paikallisella partio-toimistolla, minkä jälkeen lähdimme kohti Minneapolisia. Matkalla poikkesimme eräälle buffalofarmille päällistelemään noita ylisuuria lehmiiä.

Minneapolisissa veimme tavaramme hotelliin ja lähdimme Mall of Americaan, joka on maailman toiseksi suurin kauppakeskus. Se suurin on kuulemma Edmontonissa. Shoppailun tuloksena omistan nykyisin Ramonesin levyt Too Tough to Die ja Loco Live, sekä hienon anarkialogolla varustetun T-paidan.

10.8. Torstai

Aamulla ajoimme taksilla keskustaan, jossa pyörimme hetken, kunnes ajoimme bussilla Mall of Americaan. Tällä kertaa silmiin osui kravatti.

Haettuamme tavaramme hotellista siirryimme lentokentälle. En ole koskaan erityisemmin pitänyt paikoista, joissa on paljon ihmisiä. Kun takkini vielä päätti ilmoittaa olevansa metallia ja englantia puhuva lentokenttävirkaillija piti minulle ruumiintarkastuksen käsikäyttöisellä metallinpaljastimella, tulee Piian ote olkapäästä ja rauhoittava puhe enemmän kuin tarpeeseen.

Lentomatka kuluu lukiessa Suomen huononkirjallisuudenseuran antilogiaa "Mallusjokelainen sielunmaisema ja muuta paskaa".

11.8. Perjantai

Paikallista-aikaa kello viisi aamulla saavumme Islantiin. Vuokrasimme kaksi autoa ja ajoimme Reykjavikiin, jonka hintataso järkytti jo aamupalaa ostaessamme. Tutustuttuamme hetken tovin kaupunkiin matkasimme kansainväliselle vaeltajaleirille, jonne pistimme telttamme. Illalla kävimme vielä ihastelemassa

ÄLLIKÄ

geysirejä ja erästä putousta. Sitten väliinjätetty yö alkoikin jo painaa minua liikaa.

12.8. Lauantai

Kävimme aamupäivällä Mikon kanssa tutustumassa leirin lähellä sijainneeseen pieneen kirkkoon. Valitettavasti se oli lukossa, mutta ikkunoista näki.

Iltapäivän aktiviteetteihin kuului kiipeäminen pienelle tunturille, uiminen läheisessä maauimalassa ja kipuaminen eräälle jäätikölle.

Ennen lentokentälle menoa tutustuimme parin tunnin ajan Reykjavikin yöelämään.

13.8. Sunnuntai

Yritän nukkua lentokentällä, mutta vartiat kieltävät makuualustojen levittämisen lattialle. Jokunen tunti myöhemmin onnistun nukkumaan Keflavikin ja Tukholman välisellä lennolla hetken.

Tukholmassa kiiruhdamme terminaalin toiselle puolen ja ehdimme sopivasti Helsingin koneeseen. Matkatavaramme eivät ehtineet, mutta odotettuaamme tunnin Helsingissä ne tulevat seuraavan koneen mukana.

Matka Tampereelle sujuu Tuulin vanhempien kyydissä.

ÄLKKÄ

Totuus: Taula 2000

Kirjoituksen henkilöt ovat todellisia. Palkka oli kai todellinen... Mutta lopetanpa tämän joutavan vihjailun, että leiri ei olisi ollut todellinen, vaikka Karhuja olikin viisi ja niistäkin yksi sairastui ja jätti meldät muut keskelle saarta, jota ei ole asutettu alemmin, kuin joskus 50-60 -luvulla.

Jotenkin Kasut olivat saaneet enemmän ihmisiä mukaansa; niiltä oli jopa 6, luku joka lisääntyi leirin lopussa itseensä. Palaetaanpa siis tosiasioihin:

Maanantai 31.7.2000

Kun viimein näin Titanicinäkaisen kulkuvälneemme, sen pelastusveneet ja -ilvit, tiesin, että jos laiva (jos sitä siksi haluaa kutsumaa) uppoaisi, saisi Tampere oman Titanic-tragedian. Matkassamme ei tullut Titanic-tragediaa, vaan leppolisa matka Mustalahdesta Taulasaloon.

Taulasalossa alkoi perinteinen leirin rakennus tempaus (Kasut katsoo vierestä, kun Karhut ansaitsee rakennusmerkin). Onneksi sentään LC oli rakennettu valmiiksi. Plan selvisi myöskin, että joutuisimme lähtemään halkille kirkkovenoilä! Mikko sairastui eikä ollut halkille osallistumiskunnossa. Kalkkien fyysisten rasitusten jälkeen saimme kuitenkin ruokaa.

Jossain vaiheessa päivää lähdimme minä, Mikko ja Visa hakemaan ruokaa suomalaisten asuttamasta Eemil's vägenistä. Saimme ruuat, mutta tulomatkalla eksyimme merkityttä polulta, joten ruuanhakureissusta tulin lopulta noin puoleltoista - kahden tunnin reissu.

Yöllä oli Karhujen väljyvuoro. Kiersimme saaren asutusta siltä varalta, jos saarella liikkuisi outoja olentoja yms. Kiersimme aluetta

ÄLKKÄ

noin puoltuntia. Sitten pääsimme nukkumaan teltaamme, jonka pohja osoitti ainakin kahteen suuntaan. Lisäksi telttamme haisi alvan kolran...

Tilista 1.8.2000

Aamulla tajusin nukkuneeni Pringles Original -purkin päällä. Emme kuolleet "kaasukammio" -teltaamme, mikä oli ihmeistä suurin sinä aamuna.

Aamupuurosta selvittyämme aloimme pakata halkilla tarvittavia tavaroita. Kun lähdön hetki lähestyi, lähdimme kohti laguunia, jossa veneet odottivat meitä soutuajiksi kuin orjakaleeri orjiaan. Venevastaavamme ei tiennyt ollenkaan, missä asennossa tai kulmassa olisi makollut matkan aikana. Takanamme istunut livestocktöjen Eeva (joka väitti olevansa Argentiinan varapresidentti???) kirolli ja huusi kalkan mitä päähänsä sai.

Ensimmäinen pysähdyspaikka oli saari, jossa jouduimme etsimään paperinpaloja ja poronkarvoja. Sitten soudimme Teiskon museoon, jossa jouduimme keksimään selityksiä epämääräisille esineille. Onneksi ryhmässämme oli henkilö, joka tunsi suurimman osan esineistä.

Matkaa jatkoimme saareen, vai olisiko se ollut vain joku järvestä noussut epämääräinen kallio. Kuitenkin siellä oli meitä varten kyhätty ramborata - tai Mission Imbossible -rata: kallioita putoilemista köysien varassa yms.

Kun viimein pääsimme yöpymispaikkaan söin yhden näkin ja nukahdin.

ÄLKKÄ

Keski-iltako 2.8.2000

Aamulla oli edessä halkin kävelyosuus: rasittava matka peltojen poikki. Sitten oli vuorossa palvelurasti. Titanic-ryhmä jossa olimme pääsi maatilalle jossa vain tarvitsi juoda ja levätä, kun muut tekivät polttopuita ja keräsivät marjoja! Tunnin päästä lähdimme kohti veneitä ja soutamaan kohti Isosaarta. Siellä perohdylimme lappalaisen suopungin heittoon. Siellä saimme myös ruokaa. Ryhmämme söi kaikki makkarat ja nakit yhteisistä ruokatarpeista.

Sitten olikin taas soutua. Aunessillan kohdalla pidimme tauon. Lopun matkaa meitä vedettiin pienen veneen perässä. Siinä vaiheessa, kun vene piti viedä venepalkkaan, juutulimme kiinni järven pohjaan. Se, miten tilanne sai alkunsa, onkin jo toinen tarina. Äh, rupean taas jaarittelemaan turhia... Kuitenkin minä, Visa ja Joku Nisa hyppäsimme järveen ja työnsimme veneen ilkkeelle.

Tämän tapahtumarikkaan halkin jälkeen pääsimme viimein Taula-saloon. Onnellisina siitä, että olimme selvinneet hengissä, menimme ulmaan, syömään ja nukkumaan tietämättä mikä seuraavana päivänä odotti.

Torstai 3.8.2000

Torstalaamu valkeni. Puurosta selvittyämme rupesimme suorittamaan taltomerkkiä. Hetkellisen muistin menetyksen takia, josta kärsin täällä hetkellä, on muista merkin nimeä, enkä viitsi valehdella merkin henkilöillisyydestä.

Illalla aloimme suorittaa tähtitiedemerkkiä, mikä oli koko leirin tarkoitus. Merkin suorittamiseen riitti että kuunteli ursalaisten tarinoita. Jokainen seurueestamme sai merkin. Aloimme myös suunnitella leirin virallista illtaohjelmaa, joka kertoi Taula-Matista, mutta pian koitti taas ilta.

ÄLLIKÄ

Perjantai 4.8.2000

Perjantai oli samanlainen päivä kuin muutkin päivät. Aurinko paistoi... Äh, taas jaarittelua.

Suoritimme Viestitys merkin kohtaa, jossa puhuimme morseista. Samaan aikaan kun tytöt olivat opettelemassa morseja, Visa takoi raudasta tuluksia. Samana päivänä suoritimme leirikokkimerkin ja aloitimme hätäenslapumerkin suorituksen. Päivän loppupuolella pääsimme myös ulmaan, jonka jälkeen aloitimme Taula-Matti -näytelmän harjoitukset.

Lauantai 5.8.2000

Oli päivä, jolloin vanhemmat saapuivat maksusta katsomaan lapsiraukkojaan. Vanhemmat saapuivat laivalla nimeltä Finlandia Queen. Vanhempien ollessa katsomassa lapsiaan Taulasalossa Teiskon lähellä meidän lippukuntamme piti virallisen merkkien jaon, jossa kaikki saivat merkit jotka suoritimme.

Illalla oli hetki jolloin itänuotio oli. Ensimmäisenä oli meidän vuoro. Kaikki sujui hyvin, jopa notakäräjät jossa tuomitsimme ilvestyttöjen Eevan ja haikin järjestäjän Risto Kivisen.

Sunnuntai 6.8.2000

Oli aamu, jolloin oli lähdön hetki, jolloin alkoi pakkaaminen ja purkaminen... Kun Tarjanne saapui noutamaan meitä, nousimme laivaan ja matkasimme Tampereelle. Matkasta ei vielä kukaan tullut Tampereen Titanic-tragediaa, joten lopetan stoorin tähän.

VIII Nissinen, kaisen tuon kokenut ihminen.

ÄLKKÄ

Silppu Säkki

- Pasila 11.6. "Oliko Tampereelle menijöitä? Juna meni justinsa..."
- Antto: "Aattelin laittaa partiopaidan päälle, jos leirillä vaikka sattuisi olemaan lipunnosto."
- Pertti imuroi leikkipuistossa
- Virroilla on asuntopulaa, mutta kyllä Karhu aina pärjää: Tatu pääsi suhteilla alivuokralaiseksi yksiöön.
- Verta kentällä! Karhut sijoittuivat toiseksi Tallun tempauksessa!
- Näin sanoi Kalevan Suuntatytöt: "Yksi Karhu on pistänyt tikun jos toisenkin ristiin meidän hyväksemme. Suurkiitos Hiirelle!"
- Nestehukkaa, lämpöhalvauksia ym. Juhlajunassa. Mesikäpälät ry, Pekka ja muut halusivat kiittää mukavasta matkaseurasta ja saastaan vedestä Kipparaa, Mariaa ja Peppiä.